Ч. 228. Середа 10 (23) жовтня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій го дині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Новий сойм угорский. — З Ішпанії. — Положенє в англійскій Індиї. — Реформи в Хіні.)

Склад нового угорского сойму дуже змінений. Більше як одна третина послів, то люди нові, незвістні поза своїми виборчими округами, що доси не брали ще участи в ширшім політичнім житю. Органи лїберального сторонництва, а особливо Тиси і Банфіого, котрі при виборах зазнали діймаючої поражки, дуже бідкають, що з причини упадку стількох випробованих сил втиснуло ся до сойму богато незвістних, нових сил, що не мають в політичнім житю ніякого досьвіду, а то, після їх гадки, обнизить політичний і моральний уровень законодатної інституциї. — Ті бідканя суть що найменше передчасні, бо аж опісля покаже ся, чи нові посли дійстно гірші від старих випробованих сил. З другоїж сторони треба взяти і то на увагу, що на Угорщині обовязує ухвалений на попередній сесиї закон виборчий, котрий заборонює лучити посольский мандат з ріжними урядами, приватними занятями і підприємствами. Тим пояснює ся, що не один з давнїйших послів волів радше зречи ся мандату, ніж уступити з дохідної посади, або покинути поплатне підприємство.

В маю 1902 р. дійде молодший ішпаньский король Альфонс XIII до повноліттности т. є. скінчить 16-ий рік житя і обійме сам керму правительства в Ішпанії. Як з дотеперішного положеня в Ішпанії показує ся, буде мати новий король неаби які клопоти і гризку і хто знає чи его молоді сили перебудуть таку пробу. Вже від часу ішпаньско-американьскої війни показало ся, що Ішпанія утратила раз на все не лиш свое давне становище серед сьвітових держав, але що її у неї дома чим раз гірше. На півночи в Катальонії і баскійских провинциях, рух Карлистів проявив ся з своєю давною силою, на полудни ж, особливо в Андалюзиї бушують анархісти і социялісти і викликують загальне невдоволенє населеня на теперішний державний лад. І коли би то невдоволенє не мало глубоких основ, колиб положенє ішпаньского селянина і робітника не було справді так сумне і майже невиносиме, можна би ще мати надію, що теперішне правительство буде могло оперти ся на войску. Однако Ішпанія наближає ся вже над пропасть цїлковитої економічної руїни і загального суспільного розладу. Більшість населеня так збідніла, що не лишаєсь їй нічого хиба розпука і тому початок панованя молодого короля не сьвітло заповідаєсь.

Англійскі кореспонденти з Бомбаю представляють положенє на півночи англійскої Індиї в досить чорних красках. Гірскі племена, користаючи з клопотів Англії в полудневій Африці, осьмілили ся так дуже, що вже від початку сего літа нападають на англійскі передні сторожі і забирають їм припаси поживи, муниції і т. ин. Та обставина грозить Англії досить поважними заколотами в Белюджистані і північнім Гіндостані, де єї повага оперта на вірі в непоборимую силу Англії значно ослабла. Супротив того не можна уважати цїлковито байкою вісти, що король Едвард VIII має в р. 1902 короновати ся в столици великих Монголів на цісаря Індиї, бо дуже можлива річ, що англійске правительство, не маючи досить сили, аби пересьвідчити непокірних оружием о своїй силї, схоче їх осліпити величавими торжествами.

Хінці діставши діймаючу а дорогу научку від Европейців, починають ладити ся до реформ, причім гадають позбути ся своїх перестарілих і відвічних поглядів. Реформацийні поступові едикти цісарскі їдуть одні за другими. По едикті, поручаючім Хінцям набувати европейского образованя, аби могли займати високі становища в державі, прийшла черга на відвічну і дуже важну институцию державних іспитів, з котрих послідний цісарский едикт викинув майже всї хіньскі мудрощі, а заступив їх науками европейскими, поділеними на відповідні степені і предмети. Також і войскові іспити змінено — викинено з них такі непотрібні предмети, як кидане камінєм і стріляне з луків, а заступлено їх предметами, з котрих складає ся новочасна стратегія. Старохінці дуже невдоволені тими цісарскими едиктами.

Галичина в буджеті на 1902 р.

З загального державного буджету, предложеного Раді державній на першім єї засіданю, припадають на Галичину такі позиції:

В буджеті міністерства внутрішних справ: На будову доріг: Державна дорога в равскім повіті 8.500 корон; на міст на Днїстрі коло Нижнева 88.500 кор.; на будову дороги з Миколаєва до Кривулї 40.000 кор.; направа дороги Іскань-Бірча 30.000 кор; державний додаток на будову громадскої дороги Підлиплики-Яричів 50.000 кор.; державний додаток на

---

2)

ОБРАЗКИ з ІТАЛІЇ.

(Дальша серия.)

I.

Характер народу. — Жебрацтво. — Народні забави. — Ботеґи і піцціканьолї в Римі. — Vino e olio. — Публичні порядки.

(Дальше.)

Принадні для ока, але не так для носа суть крами, в котрих подають рибу та всїлякі морскі зьвірята. Торговельники рибами називають ся: „пешівендолі" (pescivendoli). В тих крамах або таки на торговицях можна побачити нераз такі зьвірята, що наш чоловік перепудив би ся їх, і так би їх собі згидив, що не то їсти, але не хотів би їх навіть в руки взяти, а Італійці їдять їх так смачно, що аж пальці облизують.

Специяльно італіяньскою стравою, головно по містах, суть звістні в цілім сьвіті т. зв. „макароні" (maccaroni). Чи бідний, чи богач, мусить мати на своїм столї макароні. Неапольский ляццароні купить собі грубих варених макароні, довгих як батоги, ляже собі горілиць де в холодку під деревом і пускає з гори до рота один такий батіг за другим; богач їсть тоненькі макароні приправлені маслом і знаменитим пармезаньским сиром, або з сосом з помідорів (pomi d'oro) і сардельками. До нас завозять звичайно лиш один рід макаронів: грубі за пишик гусячого пера з дїркою в середині; в Італії виробляють богато родів макаронів, і там суть по більших містах навіть великі фабрики, котрі їх виробляють. В самім Римі єсть звиш 110 фабрик макаронів, а більше як 220 крамів пекарских держать їх на продаж; крім того продають їх ще й по склепах та крамах. Великі грубі макароні називають ся: „вермічеллї (vermicelli), длятого, що они по уварению виглядають мов би хробаки, дуже тоненькі мов волос звуть ся „капелїні" (capellini(.) Бувають також широкі мов тасемки, і називають ся: „феттучіне", карбовані — „річчіолїні" (ricciolini), шапочковаті — „каппелетті" (cappeletti), начиняні консервами з мяса; подібні до рогів і порожні в середині, а крім того що й богато всїляких дрібоньких, котрих уживають до юшки з мяса, а котрим надають вид звіздочок, зерен, букв, і т. п.

Але найхарактеристичнїйшими для італіяньских міст, особливо же для Риму, суть ті малі крами, в котрих продають всїлякі товари до їди за кілька сотиків, а котрі називають ся „піцціканьольо" або також „сальзаментаро". Перша назва „pizzicagnolo" пішла мабуть від слова „pizzico", що значить: „дрібка", така, яку можна в пушку взяти, отже н. пр. пушку соли, пушку сира, і т. п. Того рода крами в Римі причиняють ся найбільше до оживленя улиць. Ось як виглядає такий крам:

Крізь широкі двері видко цілий крам і все, що в нім єсть. В горі під одвірком в дверях висить цілий ряд всїляких ковбас і сирів, що виглядають мов би якісь боклажки а помежи ними вязаночки лаврового листя і розмарину. З боку коло одного одвірка на дворі стоїть цілий стовп круглих сирів, поскладаних один на другім, а коло него стоїть бочка повна сардельок. і друга бочка, в котрій видко якусь червону масу; то conserva rossa, абє рід рідких повил з помідорів. З другого боку стоїть отверта бочка, в котрій в оливі знаходить ся риба тун, по італіяньски tonno in olivo, і чотирогранна бляшанна скринка, в котрій знов знаходить ся риба штокфіш. В глубині краму в однім кутику видко образ Матери Божої, перед котрим горить лямпа. Довкола того образа повно всїляких товарів; ві стелї звисають густими рядами шинки і полаті солонини та начиняні сьвинскі ноги. На полицях попід стіни лежать всїлякого рода ковбаси, як: салямі (рід сухої, добре наперченої ковбаси з ослячого мяса) і мортаделя, або груба вуджена ковбаса з дрібонько посіканого мяса, шинки, сало, масло і смалець, в круглих жовтих міхурах. Побіч того стоять бляшанні коробки з сардельками в оливі, чорні кусні засушених повил з томатів, слої і горшки зі всїлякими sott'aceto, значить ся, консервами

будову повітової дороги Мокриска-Біскупичі 5000 кор.; міст на Днїстрі під Радїловицями 40.000 кор.; державний додаток на будову повітової дороги Блажова-Ряшів 10.000 корон; державний додаток на будову повітової дороги Гоньчиці-Чекай 14.000 кор.; міст на Висли між Краковом а Подґужом 60.000 кор.; міст на Скаві коло Вадовиць 9.000 кор.; додаток на будову громадскої дороги Яворів-Немирів-Рава Руска 70.000 кор.; направа державної дороги під Львовом 80.000 кор.; додаток на будову громадскої дороги під Сінявою 10.000 кор.; додаток на будову громадскої дороги і моста під Журавном 40.000 кор.

В рубрицї на виконанє водних доріг находять ся ось такі позиції на реґуляцийні роботи: На Висли 664.000 К, на Дунайцю 650.000 К, на Сяні 258.000 К, на Днїстрі 461.000 К; державні запомоги: на реґуляцию ріки Стрвяж 31.000 К, на реґуляцию Днїстра між Розвадовом а Журавном 85.000 К, на реґуляцию Днїстра між Журавном а державною границею около Окопів 367.000 К, на будівлї над Вислокою 105.000 К, над Прутом 50.000 К, на ріжні инші будівлї над Вислою, Дунайцем, Сяном і Вислокою 35.000 К, на реґуляцию Соли 79.556 К, реґуляцию Лімниці 79.616 К, реґуляцию Буга 19.800 К. і на реґуляцию Білої 17.320 К, на будову зимового порту над Вислою коло Надбере满 150.000 К, на набутє баґґера для реґуляциї Висли перша рата 50.000 корон.

В етатї міністерства просьвіти: На адаптациї в львівскім університетї, котрого загальний буджет є преліминований на 899.000 К. сума 32.000 К; для краківского університету, котрого загальний буджет є преліминований на 1,038.000 К., призначено на адаптациї 54.405 К; для політехніки у Львові на адаптациї сума 20.000 К; для академії ветевинариї у Львові, котрої буджет виносить 112.000 К, вставлено на адаптациї суму 1000 корон.

В рубрицї „середні школи" вставлено на поміщенє 1 і 5 ґімназиї у Львові 85.000 К, на поміщенє рускої ґімназиї в Коломиї послїдна рата 80.000 К, на адаптациї і урядженє в ріжних середних школах 31.000 К; на поміщенє руских паралельок в Тернополи 50.000 К. На поміщенє реальної школи в Ярославі друга рата 30.000 К, а на адаптациї і урядженя 37.000 К. На адаптациї в будинках промислових шкіл 18 000 К. Крім того виказує буджет просьвіти установлену на тогорічних конференциях правительства з Колом польским підмогу для тешиньскої ґімназиї в сумі 36.000 К.

В відділї віроісповідань: Для релїґійного галицкого фонду 180.000; при зарядї дібр того фонду будова двох лїсничівок 13.380 К.; на церковні будови в Галичинї 2.871 К.

В етатї міністерства краєвої оборони находить ся позиция на будови кошар в Галичинї дальша рата 240.000 К, в подрібности на будову кошар в Ряшеві, Ярославі і Стрию.

В етатї міністерства справедливости преліміновано: На будову судового будинку в Рончицях яко другу рату 19.000 К; на будову судового будинку в Мушинї 20.000 К (послїдна рата); на будову будинку в Мельцу 119.000К; на розширенє будинку краєвого суду в Кракові яко друга рата 86.000 К: на внутрішні урядженя нового судового будинку в Новім Санчи 30.000 К; на будову суду в Горлицях 20.000 К; на будову судового будинку і вязниці в Стрию 57.000 К; на будову судового будинку в Снятинї останок 16.000 К; на будову в Дрогобичи 80.000 К; в Бібрцї 90.543 К; в Болехові 27.000 К яко перша рата; на будову в Вишнївчику 20.000К; в Мостисках 10.000К; на внутрішнє урядженє в карнім заведеню в Станиславові 32.000 К; на вибудованє карного будинку в Дрогобичи 50.000 К.

В буджетї міністерства скарбу іменно в зарядї тютюневого монополю будова адміністрацийного будинку в Борщеві 80.000 К; заведенє водопроводів в урядових будинках в Кракові 16.000 К; будова поверха в маґазиновім будинку в Сяноцї 32.000 К, будова адміністрацийного будинку в Заболотові 40.000 К.

В буджетї міністерства рільництва находить ся загальна сума 4,000.000 К яко державний додаток до меліорацийного фонду. Уділ в тій загальній сумі буде мати також і наш край.

Новинки.

Львів дня 22 го жовтня 1901.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового" у Львові** перевела люстрацию „Спілки ощадностий і позичок" в Торках коло Перемишля, знайшла касу і все дїловодство в найбільшім порядку, що зі взгляду на се, що касу і книги стоваришеня ведуть селяни самі, заслугує на прилюдне признанє. Членів має „Спілка" 148: уділів заявлених 163. Позичок уділила „Спілка" 110 на квоту 11.301·56 кор. На щадницю зібрала 8.264·53 кор. а фонду резервового має 148 корон. Розвій сеї „Спілки", заложеної недавно. бо в сїчни р. 1901, є, як на касу Райфайзена дуже користний.

— **Віче приватних урядників** відбуло ся в недїлю у Львові дуже величаво. В нарадах взяло участь звиш 200 осіб зі Львова і з провінциї. Зібраних повитав др. Ал. Малачиньский промовою, в котрій зазначив важність справи, а опісля президент міста др. Малаховский витав всїх іменем міскої репрезентациї. При виборі президиї віча вибрано до президиї пп. Макаревича, Верещиньского, Пл. Костецкого, Штрера, Матковского, дра Кулачковского, Сєрского і Ів. Барановского, а на секретарів покликано пп. Фрилїнґа, Кузьмича, Прибиловича і Бобеляка. Провід нарад обняв директор тов. взаїмн. помочи прив. урядників п. Ромуальд Макаревич і уділив голосу п. Ал. Малачиньскому, котрий реферував „про конечність як найскоршого введеня в житє обовязкового обезпеченя пенсийного приватних урядників". Референт виказав, які суть хиби правительственного проекту в тій справі. Між иншим навів, що в правит. проектї не ясно означено, хто єсть приватним урядником. Дальше референт зазначив, що правительство повинно також завести обезпеченє робітників, але що до сего потреба немало приготовлень, то на разї треба домагати ся переведеня проекту що-до обезпечення приватних урядників. Вкінци референт поставив отсю резолюцию: „Краєве віче приватних урядників всїх катеґорий, що відбуло ся у Львові дня 20 жовтня 1901 р., признає конечність як найскоршого введеня в житє примусового обезпечена пенсийного приватних урядників і домагає ся у покликаних чинників, аби они доложили всяких старань, щоби се обезпеченє війшло як найскорше в житє". Резолюцию принято одноголосно. П. Ст. Баль реферував „о правительственім проектї пенсийного закона для приватних урядників". Реферат закінчив ся резолюциєю: „Віче заявляє, що правительственний проект може служити за основу до подробичних нарад, але що конечно вимагає деяких змін". Дальша резолюция домагає ся утвореня краєвих інституций замість одної центральної у Відни; примусового обезпеченя всїх приватних урядників, котрі побирають платнї тиждево і денно; підвисшеня границї віку, до якого сироти мають побирати заосмотренє і підвисшеня віку, до якого урядники мають право бути принятими до обезпечення. Промовляло ще кількох вічевиків, а між ними директор „Днїстра"

в оцтї, як н. пр. оґірки, дальше цибуля, фасоля, оливки в ропі з соли, і сушений горох або чечі, котрий мочать у води і варять разом з штокфішом; наконець яйця і мило до праня та всїлякі роди сирів, ак н. пр.: білий сьвіжий ricotta з овечого молока (бундз), пармезаньский сир, стракіно (stracchino) рідкий, нагадуючий трохи наш зґливілий сир, коли єго усмажать, зеленавий ґорґонцоля і т. п. Посеред того всего стоїть за столом „піццікапьольо" — сам крамар з засуканими рукавами і у фартушку та з великим ножем в руцї. Він здоймає з полиць, що кому потреба і крає: тому за сольдо (5 сотиків) сира, тому за сольдо шинки, одному салямі, другому солонини і т. д.; крає, обкравує поволи і уважно важить, приплескує замащеними руками, завиває в папір і зґортає гроші зі стола. Треба видїти, як такого „піцціканьольо" люди обступлять і як він з найбільшим спокоєм всїх обслугує, всїх заспокоює без взгляду на то, чи хто з ним торгує ся або й сварить ся! Він для всїх однаковий, причинить, приплеще замащеною рукою, не відозве ся, бо у него пильнійша робота — зґортати гроші.

Наконець загляньмо ще до тих крамів, що продають вино і оливу, сіль і тютюн. Хто перейде ся улицями Риму, може дуже часто побачити над якимсь крамом напись на вивіцї „Vino e olio" — вино і олива. Яке дїло має олива до вина і длячого оба ті артикули продають разом? Хто лиш кілка днів побув денебудь в Італії, міг переконати ся, що там всї страви, котрі у нас роблять ся на маслї, мають зовсїм инший смак; навіть із кухнї підчас вареня заходить инший запах як з нашої — для нас неприємний. В Італії, бачите, робить ся все на оливі. Олива то найзвичайнїйша омаста, а масло то лиш рідкість, призначена для більших панів, для богачів; бідні уживають оливи до всего. До страв, роблених на оливі, треба привикнути, а хто не любить оливи, той міг би й з голоду померти, як би не то, що може живити ся овочами. Олива єсть длятого артикулом, без котрого Італїянець не може обійти ся і як він хоче мати що дня свою бодай одну склянку вина, так що дня треба єму й оливи. Тому то многі купцї, що продають вино, держать рівночасно і оливу. Олива мусить бути у всїх дроґериях і піцціканьоліях і єї держать або у фляшках або у великих баньках, котрі виглядають зовсїм так, як давні староримскі посудини з глини. В торговлях вина можна звичайно дістати щось і перекусити. — Сіль і тютюн суть в Італїї подібно як і у нас монополем, лиш продаж соли єсть трохи инша, вигіднїйша, бо єї продають разом з тютюном в трафіках, над котрими як і у нас висить герб державний. Крім того трафіканти держать ще на продаж і деякі дрібні товари.

На закінченє треба ще сказати кілька слів і про публичні порядки, а радше про тих, що їх удержують. Не розходить ся тут о опис цїлого апарату полїцийного, котрий впрочім майже зовсїм не ріжнить ся від подібних в других державах европейских, а лиш о то, як тота служба представляє ся на улици. Отже передовсїм треба зазначити, що італїяньска полїция ріжнить ся значно від нашої або й нїмецкої. В Італії нема тої безвзглядної строгости полїцийної як у нас або в Нїмеччинї. Коли де зробить ся яке збіговиско, то можна бути певним того, що скоро вмішає ся полїция, все закінчить ся далеко спокійнїйше, як у нас, бо анї з одної анї з другої сторони нема тої безвзглядної строгости, яка буває де инде. Але й в Італїї так само як і деинде, не люблять полїциї, нарікають на ню і виговорюють, але скоро она мусить де вмішати ся, то люди скорше єї слухають і уступають.

II.

Сьвятиня в мори.

Півостров Італїю порівнують иноді з чоботом, котрого запяток єсть більше менше там, де земля вистає у море клином званим Санта Марія ді Левка. Туди йде через море й границя, котраніби то відділяє Йоньске море від Адрийского. Лиш рідко то всхідне побереже Італїї єсть так гористе і красне як тут. Виноград і оливні гаї вкривають стрімки береги а навіть і край по тамтім боцї моря причиняє ся до краси, скоро покажуть ся білі вершки гір Хімера в Альбанії. В лїтї, коли велика спека, привозять собі властителї ботеґів в Отранто звідтам сніг, щоби студити своєї сорбети. Та й не одна згадка з давно замерклих часів вяже ся з отсим побережем.

В Гідрантум, нинїшнім Отранто, сходив ся славний грецкий учений Пітаґорас з півбожками і тую гармонію сфер, або тих бань, з котрих після понятя сего ученого ніби то складав ся весь сьвіт. Яка то була гармонія, того він нам не передав, але за то лишив ся по нїм зодияк або Звіринець небесний, після котрого він розділив цїле небо, щоби тим способом дати людем можність запамятати собі ті звізди, які що ночи сьвітять над їх головами. Такий Звіринець небесний, що задержав ся з часів глубокої старини аж до нинїш-

др. Кулачковский, і жадав, аби в случаю децентралізациї товариств обезпечень, узглядненю також справедливі язикові домаганя Русинів. По принятю вічем поставлених резолюций, голова віча пан Макаревич подякував присутним за участь і замкнув наради.

— О межу. В Куличкові, повіта сокальского посварили ся два рідні брата дня 16 с. м. о межу. Старший, Василь Демків, відчепив орчик від воза і вдарив ним кілька разів молодшого брата Олексу так сильно, що той погиб на місци. Василь положив відтак трупа брата на віз і привіз з поля домів, кажучи дома, що вже зробив справедливий поділ ґрунту. А всеж-таки ще в нїм совість відозвала ся і Василь віддав ся сам в руки жандармів в Белзї.

— Велике банкротство. Суд окружний в Самборі отворив дня 16 с. м. конкурс до майна фірми торговельної: Лям, Ґібнер, Бадіян і Райх млин турбіновий в Чукви і тартак паровий в Двернику коло Лютовиск. Пасиви переходять доси 50.000 К. Всїх банкротів велїв судия слїдчий по переслуханю дня 17. с. м. арештувати.

— Блудний син. Правдиво трагічна стала ся сими днями подія в Парижи. Син богатого купця забажав погуляти на сьвітї, бо єму було за тїсно дома під оком батька. Отже покинув батька і пішов в сьвіт. Та не довго їздив по сьвітї; корабель, на котрім він поплив до Америки, розбив ся і блудний син покаяв ся та вернув домів. Приходить вечером до дому свого батька і дзвонить. Єму отвирає якась незнакома жінка, а він питає єї несьміливо: „Чи тут мешкає пан Діссо?" — „А Ви може якийсь его свояк?" — питає женщина і просить его близше. Веде его через всї комнати аж до спальнї батька. Тут застає син свого батька вже неживого на катафальку. Старий згриз ся сином, занедужав і помер. Сина взяв страшний жаль. З плачем кинув ся він до померлого і став его жалістно благати: Прости менї, тату, прости! Нараз схопив ся, побіг до сусїдної комнати, вхопив там великий ніж, котрим краяло ся хлїб і вбив его собі в груди по саму колодку. Не було нікого, хто би єму в тім перешкодив і так блудний син спочив побіч батька, котрого смерти став ся причиною.

— Жертви війни. Одно з анґлійских видань подає нам цїкаві дати про страти людий в битвах в ріжних часах. З того зуставленя виходить, що введене пального оружия зменшило ті жертви. І так в битві під Каннами (216 пер. Хр.) мали Римляни стратити 92% своїх жовнїрів. Вже з сего можна бачити, як кровава і як страшна мусїла бути гая борба. Впрочім що-до битв в старинї не маємо точних даних; більше можна сказати про новійші часи. Під Колїном убили Прусаки 40%, а під Кунерсдорфом 30% своїх ворогів; Анґлійцї убили під Бель-Алїянс 25% своїх противників. Страти Австрийців в борбі під Кенїґрецом виносили лише 11% в убитих і ранених, а Прусаків 4%. В нїмецко-французскій війнї в р. 1870/1 зранено і убито по сторонї Нїмців 18%, а по сторонї Французів 22%, під Гравельот і Седаном 10 і 4½%.

— Німий промовив. В Люблинї приключив ся дивний випадок з нїмим. Перед девятьма роками взяли в салдати якогось здорового молодця і вислали на Кавказ. По 1½ річній службі молодець стратив мову. Лїкарска штука нїчого не помогла і нїмого вислано домів до Люблина. Тут майже 8 літ піхто не чув від него ані слова. Аж недавно одного дня рано нїмий заговорив до своєї господинї. Женщина так того злякала ся, що зімлїла і повалила ся на землю. Опісля показало ся, що нїмий не лише не говорив звиш 9 лїт, але також був несьвідомий того, що з ним за той час діяло ся.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Прага 22 жовтня. При доповняючих виборах в Карлинї вибрано вчера на місце бл. п. дра Кайцля Молодочеха Фідлера.

Франкфурт 22 жовтня. Frankfurter Ztg. доносить, що Росия змінила свою полїтику що-до Крети і дала кн. Юрию вільну руку. Князь Юрий, по повороті з Европи, скличе народні вбори і оголосить забір Крети Грециєю. Франция і Італія мали вже згодити ся на той плян лише не знати як Анґлія дивить ся на ту справу, а єї згода тут конечна.

Гаґа 22 жовтня. Тутешні Бури не дають віри поголоскам про смерть Девета.

Софія 22 жовтня. При доповняючих виборах до собраниї вибрано 18 кандидатів правительственних, 12 сторонників Цанкова і 6 сторонників Каравелова.

Копенгаґа 22 жовтня. Президент Кріґер одержав нагороду ім. Нобля за підпиране ідеї мира.

Мадрид 22 жовтня. Полїция зарядила численні арештованя соцiялїстів і домові ревізиї. Мала она викрила революцийний заговір.

Капштадт 22 жовтня. Малий анґлїйский відділ дістав ся до бурскої неволї під Дурнбош.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ного дня, знаходить ся ще й тепер в соборній церкві побіч архієпіскопскої палати в Отранто. А як раз хочемо тут розказати історию про одного з тих, що мешкали давними часами в тїй палатї. З початком минувшого століття був окрасою архієпіскопского престола в Отранто сьвященослужитель із славного роду Дель-Дука. Був то чоловік дуже учений, котрий начитав ся був множества книжок і так придбав собі великого знаня о всїляких старинностях. Він знав, в котрім місци хотів колись король Піргус класти міст через море, щоби ним дістати ся до Грециї. Кілько разів виорано де яку мармор ову плиту або кусень якого стовпа, то він знав зараз сказати, який божок стояв колись на тім місци. Для него було тілько й сьвіта, що Римляни та Греки.

Можна собі подумати, яке занепокоєнє взяло ся того ученого чоловіка, коли одного дня стала ся слїдуюча подія. Кілька рибаків поїхало було до Албанії по сніг. Той сніг назбирали були Скипетари в горах і зложили его в якійсь дебрі межи скалами коло клинця Ґльосса. За той сніг люди з Отранто лишили Скипетарам гроші, вино і оливу і не видівши їх навіть на очи. Так зробили они длятого, бо бояли ся, щоби не заразили ся якоюсь пошестию, котра тогди лютила на всході. Так торгували они завсїгди і нїхто не чув нїколи, щоби котрась сторона нарікала, що їй стала ся якась кривда. Отже тоті люди привезли одного горячого дня сніг а разом з ним ще й щось иншого, якусь дивну звістку.

Коли на мори звіяв ся вітер і збив рибаків з дороги, причалили они понизше Порт Макарон до берега і станули там на якийсь час, не знаючи нїгочісенько о тім, що якийсь там римский поет Верґіль духом своєї поезиї вславив сей маленький залив, котрий нинї має так прозаїчну назву. Треба бо знати, що то в сім заливі Верґілїв герой, Еней, вступив по довгій блуканинї перший раз на італїяньску землю. Розуміє ся, що рибакам було про се байдуже, але не так байдуже про то, що їм сказав якийсь чоловік, від котрого они купили вівцю, а іменно, що недалеко звідси доглянули люди перед кількома днями якусь чортову церкву, в котрій той чорний дух і ворог душ християньских відправляє що дня з цїлою своєю дружиною з пекла чорну службу божу, щоби тим способом насьмівати ся з церкви і єї сьвятих. Якийсь чоловік, що наставляв сильця на куропатви, підійшов случайно до воріт сеї страшної будівлї, пустив ся був навіть до середини, але коли побачив, що там чорти вираблюють, страшно перепудив ся і втік.

Рибаки ще нїколи в житю щось подібного не чували і здивували ся не мало. Але чей той пастух, котрий їм то розповідав, не говорив би неправди, бо то честний чоловік; їм не давало спокою і они лишили своє судно в малім заливі а самі пішли в ту сторону, в котрій, як їм то показував пастух, мала бути сьвятиня чорта. Пастух не хотів іти з ними. Рибаки ушли були кілька сот кроків, аж нараз межи дикими фіґами та терпентинами побачили якусь скалу а в нїй нїби якусь браму, чи якийсь отвір, з котрого виходило щось такого як би мрака, але то був мабуть дим з кадила, який наповняв чортову церкву.

(Дальше буде).

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC" по дуже приступних цінах.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. **Доставці Двора царско-росийского.**

Надворні доставці кор. Вел. королів: Грециї, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи.

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Ціни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне почати*є* *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Карачч'ого* величини 37½×63 цм. . . 4 зр.

Ecce Homo *Гвіда Рені* вел. 49×39 цм. . . 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского**, Львів, ул. Чарнецкого.

CONVERSATIONSMAYER'S -LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболєвский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).